

[Forsvarsministeren.]

praksis ikke i stillinger som varslingsoperatører ansætter kvinder med børn under 14 år, samt at allerede ansatte kvindelige varslingsoperatører, såfremt de måtte blive gravide, afskediges med det dem i henhold til funktionærlovens § 2 tilkommende varsel, jfr. herved funktionærlovens § 7.

Kontrol- og varslingstjenesten er et operativt element i flyvevåbnets kommandosystem, og personalet ved dette særlige tjenestefelt deltager i overvågningen af det danske luftrum og medvirker ved skabelsen af grundlaget for den operative disponering af flystyrker i tilfælde af krig. Kontrol- og varslingsanlæggene er bemanded dels med mandligt militært personel og dels med kvinder, som modtager en dertil sigtende specialuddannelse. Tjenesten former sig som skifteholdsarbejde, idet nævnte installationer ifølge sagens natur må være bemanded døgnet rundt.

På baggrund af tjenestens særlige karakter er det af afgørende betydning for forsvaret at sikre personalets tilstedeværelse uden hensyn til ydre forhold. Den indledningsvis nævnte ansættelses-/afskedigelsespraksis begrundes i en erkendelse af, at der for kvinder med mindre børn under såvel freds- som krigsforhold kan opstå interessekollisioner mellem på den ene side hensynet til barnet/børnene og på den anden side hensynet til tjenestens varetagelse. Jeg vil i den forbindelse ikke undlade at nævne, at de øvrige NATO-lande anlægger den samme betragtning ved vurdering af denne problemstilling og i konsekvens heraf fører en ganske tilsvarende ansættelses-/afskedigelsespolitik.

Selv om jeg principielt må være enig i folketingsmand Erik Hansens standpunkt, at afskedigelseskriterier må være således, at gifte eller ugifte kvinder ikke som følge af graviditet bringes i en tvangssituation, må jeg dog finde, at der på det omhandlede tjenestefelt er en rimelig begrundelse for den af flyvevåbnet anlagte praksis.

Det har været overvejet, hvorvidt varslingsoperatører, som blev gravide, kunne overføres til anden tjeneste (f. eks. kontorarbejde). Dette støder imidlertid på den vanskelighed, at varslingsoperatørerne kun undtagelsesvis har de fornødne forudsætninger for at kunne bestride sådanne stil-

linger, hvortil kommer, at det ville betyde overbemanding med kontorphonale, såfremt der ikke haves ledige stillinger. Endelig findes der ved en stor del af flyvevåbnets kontrol- og varslingsanlæg ikke administrationselementer, som kunne overtage sådant kvindeligt personel.

Tjenestevikårene for kvindeligt personale ved bl. a. kontrol- og varslingstjenesten er i øjeblikket til behandling i et på min foranledning nedsat udvalg til undersøgelse af spørgsmålet om militær ansættelse af kvinder, hvilket der er åbnet mulighed for ved lov nr. 174 af 16. maj 1962 om forsvarets personel § 4, stk. 3. Udvalgets arbejde, der tilstræbes afsluttet i løbet af vinteren 1967-68, omfatter bl. a. afgrænsning af tjenestefelter, som i kraft af deres indhold må betegnes som militære specialer med den konsekvens, at ansættelse af kvinder ved sådanne specielle tjenestefelter sker med militær status og på vilkår, der i størst mulig udstrækning svarer til de for mandligt stampersonel gældende ansættelsesvilkår. Udvalget forventes i denne forbindelse også at udtale sig om spørgsmålet om forholdsregler (kontraktophævelse) i tilfælde af graviditet blandt kvindeligt stampersonel.

Det er min hensigt, når udvalgets betænkning foreligger, at tage spørgsmålet om en eventuel ændring af flyvevåbnets nuværende praksis, hvad angår ansættelses-/afskedigelseskriterier, op til overvejelse.

Af *Knud Bro* til justitsministeren (8. september 1967):

„Agter ministeren at oprette et auditørembede inden for politietaten?“

Der er i den senere tid hændt en række episoder, ligesom der har været en del omtale af politiets forhold, der har berørt tilidsforholdet mellem borgerne og politiet på en måde, som ingen af parterne kan være tjent med. Det ville derfor være naturligt, om man tog skridt til at oprette et af politiet uafhængigt auditørorgan, som det f. eks. kendes i forsvaret. Begge parter har et naturligt krav på en uvildig og tilbunds-gående undersøgelse.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (13. september 1967):

Som det måske erindres, blev spørgsmålet om en ændring af den gældende ordning